

РЕШЕНИЕ

№ 27627

гр. София, 09.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6116** по описа за **2026** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на директора на офис „М.“ при ТД на НАП-С. срещу Решение № 590/20.02.2026 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 10073/2025 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 1 състав, с което е изменено Наказателно постановление № 775651-F757652/26.06.2024 г., издадено от директора на офис „М.“ при ТД на НАП-С..

С посоченото НП на „Студио Аерограф“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 000 лв. основание чл. 179, ал. 1 от ЗДДС, за нарушение на чл. 125, ал. 5 от ЗДДС.

В жалбата е посочено, че решението на СРС е неправилно и необосновано. Твърди се, че определената с НП имуществена санкция е законосъобразна и съответства на установените обстоятелства. Според касатора допълнителен аргумент за законосъобразност на определената с НП санкция е обстоятелството, че и след началото на административнонаказателното производство и издаването на НП задължението за подаване на декларация не е изпълнено. От съда се иска решението на СРС да бъде отменено.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът се представлява от юрисконсулт В., която поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба не се представлява и не взема становище по основателността

на същата.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за основателна и доказана, поради което следва да бъде уважена.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи и тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора. Съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че на 26.02.2024 г. в ТД на НАП, [населено място], офис „М.“ е извършена справка в информационните масиви на НАП във връзка с подадени справки-декларации по чл. 125, ал. 1 от ЗДДС, ведно с отчетни регистри по чл. 124 от ЗДДС. При справката констатирано е, че „Студио Аерограф“ ЕООД, в качеството си на регистрирано и задължено по ЗДДС лице, не е подало в законоустановения срок до 14.02.2024 г. справка-декларация за данъчен период месец януари 2024 г., ведно с отчетните регистри по чл. 124 от ЗДДС.

Съставен е АУАН № F757652/26.02.2024 г.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени порцесуални нарушения, както и че описаното в НП нарушение е безспорно установено. Според съда, не са налице основания за определяне на имуществена санкция в размер над законоустановения минимум. С тези мотиви СРС е изменил НП в частта на определената имуществена санкция, като е намалил същата до законоустановения минимум.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено на касатора на 26.02.2026 г. Касационната жалба е подадена чрез СРС на 13.03.2026 г. /вх. № 79669/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки съответстващи на установените факти мотиви. Настоящата инстанция споделя изцяло фактическите установявания на първоинстанционния съд и приема, че СРС е направил верен анализ на доказателствата, събрани в хода на воденото административно наказателно производство. АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в законоустановения срок.

Съгласно чл. 125, ал. 5 от ЗДДС, данъчно задължените лице подават справка-декларация до 14 число на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася. Както правилно е посочил и СРС в решението си, нарушението на чл. 125, ал. 5 от ЗДДС е безспорно установено, тъй като от данъчно задълженото лице не е подадена справка-декларация, а срокът за изпълнението на това задължение е изтекъл на 14.02.2024 г.

Според чл. 179, ал. 1 от ЗДДС, лице, което, като е длъжно, не подаде справка-декларацията по чл. 125, ал. 1, или декларацията по чл. 125, ал. 2 или не ги подаде в предвидените срокове, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и еднолични търговци, в размер от 500 до 10 000 лв.

Касационният състав споделя изводите на СРС, че не са налице основания за определяне на имуществена санкция в размер над законоустановения минимум от 500 лв. Неоснователни са направените в касационната жалба възражения в тази насока. Единствено обстоятелството, че дружеството изобщо не е подало справка-декларация по чл. 125, ал. 1 от ЗДДС не е достатъчно, за да се приеме, че следва да бъде определена по-висока от минималната имуществена санкция, предвид факта, че нарушението е първо за дружеството от този вид.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд се явява правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски. Такива не са поискани своевременно, поради което съдът не дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 590/20.02.2026 г., постановено по нахд № 10073/2025 г. на СРС–НО, 1 състав.

Решението е окончателно.